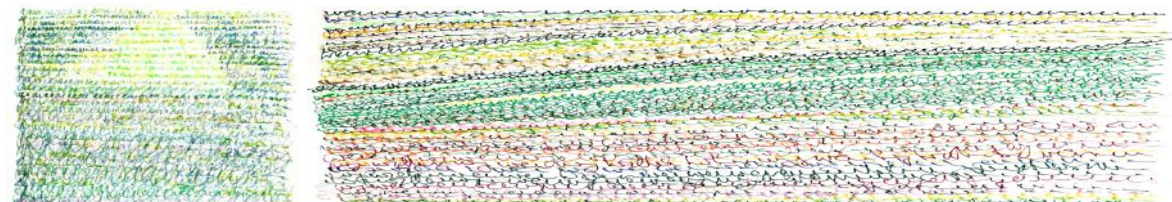




TULPENWEI Mail art



M(R)AAIVELD en **BONTE WEIDE** (serie *Schrifturen I/Scriptura Textura**)

Mapping/Texting Landscapes; aantekeningen worden woordlandschappen (*Schrifturen I*) op (geschept) papier, briefkaarten (Mail art*) en ramen (Urban art)

'in wildness is the preservation of the world' (Walking 1851, essay Henry David Thoreau)

Sinds de pandemie verwijk ik vaker in verlaten, vergeten gebieden. Onderweg maak ik (kleur)notities. Onleesbare krabbels - proefveldjes - die 't landschap herverbeelden. In 't Binnenveld ontdek ik ongemaakte grasstroken - vluchtheuvels - voor weidevogels. Op de Spaanse Hoogvlakten kleuren onbespoten graanvelden rood en blauw. Aan de Franse Opaalkust breien krijtrotsen ongemoeid gele en zwarte kleisluiers. Op Kampereiland wuift onvervaard het riet.

Mail art tekst 2: Terwijl ik onder strakblauwe luchten door 'groene woestijnen' struin, worden in het Westland mistroostig duizenden tulpen gekopt! Ik schrijf een tulpenwei.

*Mail art met artistamp. Mail art also known as postal art and correspondence art is a populist artistic movement centered on sending small scale works through the postal service (1960).

*Schriftuur; al wat geschreven is; geschrift van niet al te grote omvang; schrijfwijze; penseel of borstelstructuur in verflaag.

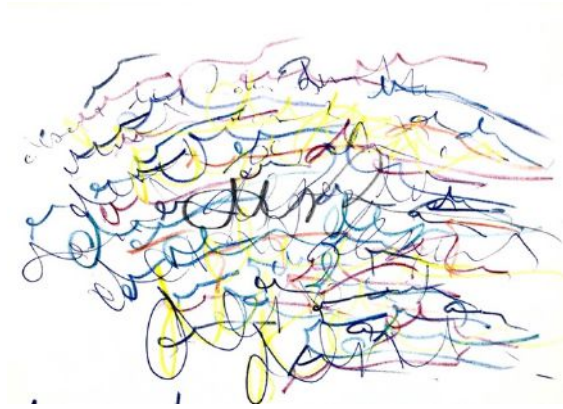
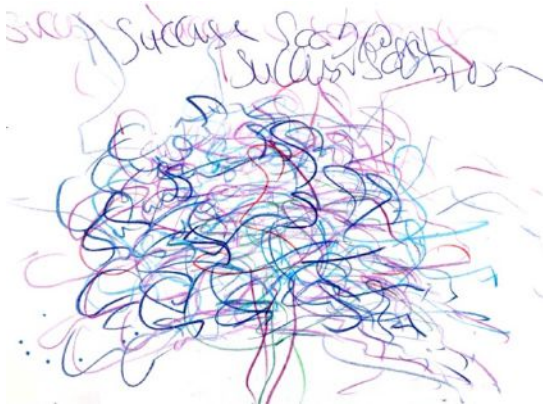
*Scriptura Textura; heilige geschriften.

TULPENWEI is uitgevoerd als Mail-art en geëxposeerd tijdens een i.v.m. corona besloten pbw salon (2020)

M(R)AAIVELD is geëxposeerd als installatie tussen drie wilgen tijdens Kunst aan het Klompenpad, Landgoed de Lieskamp (2023) en als onderdeel van 'Binnenveld Grenzeloos Natuurlijk', Museum de Casteelse Poort, Wageningen (2025)

titel Tulpenwei, Maaiveld proefveldje 4, Bonte weide
techniek vrije kalligrafie (site sensitive)
materiaal inkt op aquarelpapier
maat 10 x 15 cm (briefkaart) en 20 x 31 cm
jaar..2020

Advies: Fons Koomen, Coördinator Monitoring Mooi Binnenveld, Wageningen.



SUCCISA PRATENSIS en NEGEV (serie Schrifturen II)

Mapping and Texting Landscapes; aantekeningen worden woordlandschappen (Schrifturen II) op (geschept) papier, briefkaarten (Mail art*) en ramen (Urban art)

'in wildness is the preservation of the world' (Walking 1851, essay Henry David Thoreau)

Sinds de pandemie verwijk ik vaker in verlaten, vergeten gebieden. Onderweg maak ik (kleur)notities. Bloemrijke krabbels ontsproten aan landschapsdialogen. Ik schrijf een Blauwe knoop (*Succisa pratensis*), een Spaanse ruiter (*Circium dissectum*), een Rietorchis. Een nieuw 'Zoom' landschap overstemt het zoemen van bijen en hommels. In mijn dromen verschijnen oorden van weleer; Sinaï, Negev, Tierradentro, Terra Alta.

titel Blauwe knoop, Negev
 techniek vrije kalligrafie (site sensitive)
 materiaal inkt/potlood/stift op katoen- en aquarel papier
 maat 10 x 15 cm (briefkaart) en 21 x 30 cm
 jaar 2021



INGEKAPSELD (serie Ingepakt door het landschap)

'Kunst in tijden van Corona' 22022020

Op een dag
Ontwaken wij
Ontheemd

INGEKAPSELD voor Pakje kunst met meer dan 30 kunstautomaten (voormalig sigarettenautomaten) verspreid over Nederland gestart in 2016 in Tilburg door Ronalt Schrauwen www.pakjekunst.com

Ingepakt door het landschap gaat over reizen in maakbare landschappen, waarbij koffertjes, mandjes, mapjes, cocons e.d. fungeren als drager van het beeld.

INGEKAPSELD is geëxposeerd bij Impuls, Wageningen Universiteit (2020), Sancta Maria Kapel, Renkum (2021) en in de kunstautomaat bij Antiquariaat De Beschte, Wageningen (2020/22).

titel Ingekapseld; pop groen, ijsblauw, zilver, goud, bruinwit, roodpaars, roze etc

techniek 3D weefsel

materiaal metaaldraad

maat plusminus 9 x 3 x 2,5 cm

jaar 2020



WEIDEDOSSIER (serie Ingepakt door het landschap)

‘Indrukken bijeengeraapt in koffertjes, korfjes, mapjes rijpen in de tijd ... totdat het koffertje, korfje, mapje uiteindelijk zelf het landschap omspant’

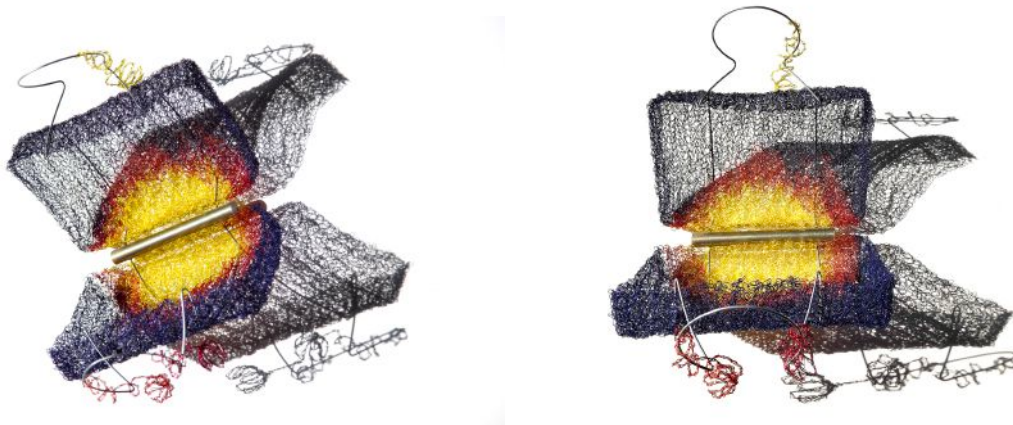
Weidedossier is een studie van graslanden opgeslagen in geospecifieke mapjes*. Meer dan 80% van onze ‘groene’ weides betreft raaigras - productieweides voor vee - ook wel 'groene woestijnen' genoemd, de overige 20% bestaat uit oude hooilanden - schraalgraslanden - vaak natuurreservaten. Op meerdere plekken in Nederland wordt gewerkt aan biologische (klaver)weiden en nieuwe natuur, zoals het project de Binnenveldse Hooilanden, dat ik te voet volg op weg naar Blauwgrasland!

* map, mappa, kaart, (omslag)doek (lat)

Ingepakt door het landschap gaat over reizen in maakbare landschappen, waarbij koffertjes, mandjes, mapjes e.d. fungeren als drager van het beeld.

WEIDEDOSSIER is geëxposeerd in de expositie ‘Ruimte’ met Lia Stouten, Trijnie Goudriaan en Annie van Gansewinkel, Sancta Maria Kapel, Renkum (2021), tijdens Kunst a/h Klompenpad, Landgoed de Lieskamp (2024,) Kunstroute Rhenen (2025).

titel Maaiveld met bloemenrand en balen (3)
 techniek 3D weefsel (site sensitive)
 materiaal metaaldraad
 maat 49 x 44 x 2cm (open) 20 x 30 x 4 cm (gesloten)
 jaar 2020

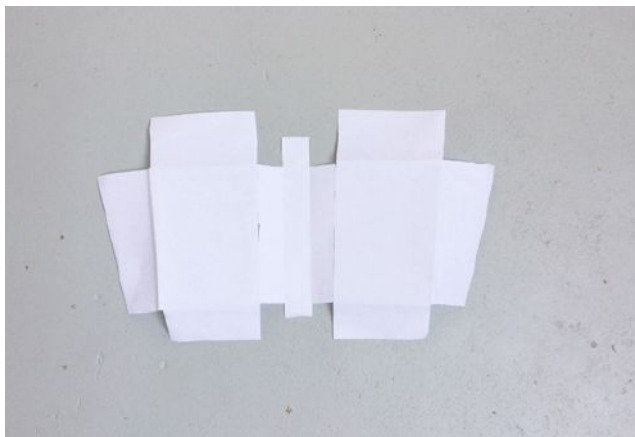


AVONDLAND (serie Ingepakt door het landschap)

‘Indrukken bijeengeraapt in koffertjes, korfjes, mapjes rijpen in de tijd ... totdat het koffertje, korfje of mapje uiteindelijk zelf het landschap omspant’

AVONDLAND borduurt voort op 'Hypotheses sur l'Europe', een filosofisch essay van Denis Guénoun (2000), waarin hij het ontstaan van het continent Europa verklaart vanuit de bloemenmand van de Fenische prinses Europa*, een Aziatische aardgodin volgens de Griekse mythologie geschaakt door Zeus.

*Europa is volgens Guénoun afgeleid van het Fenicische - Oud-Semitische - woord erev wat avond betekent. Met het Midden-Oosten als gezichtspunt gaat de zon onder in Europa - Erebu - of te wel het Avondland.

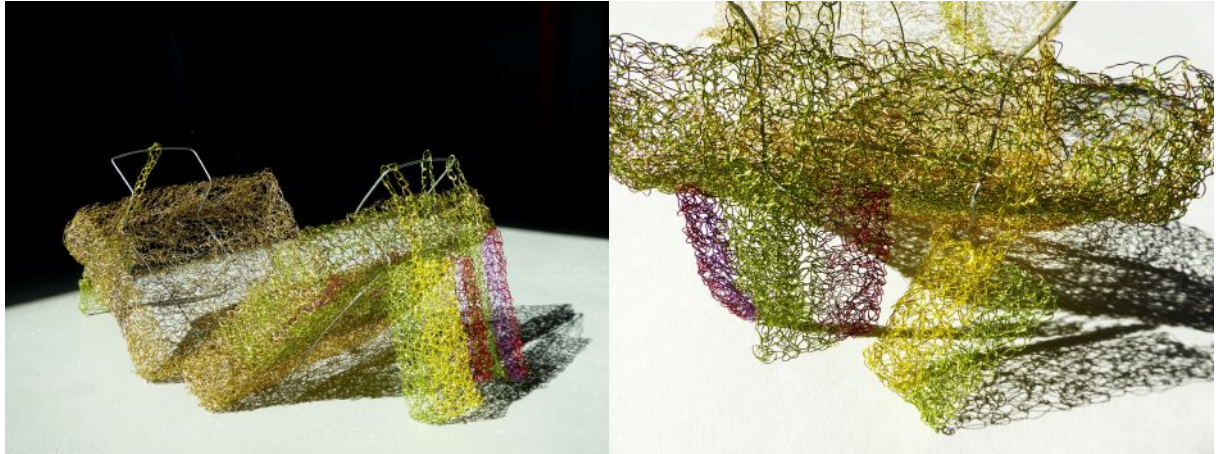


Gevouwen landschappen

AVONDLAND is geëxposeerd tijdens de i.v.m. Corona alternatieve Culturele Ronde/Raamexpositie, **Gemeentehuis Wageningen** (Urban Art 2021) en in de expositie Ruimte, Sancta Maria Kapel, Renkum (2021)

Ingezonden werk voor de Zomer Expositie Europa 2019, Museum Fundatie Zwolle.

titel Avondland
 techniek 3D weefsel
 formaat 25 x 30 x 25h
 materiaal metaaldraad
 jaar 2019



DROOGTE Binnenveld 2018 (serie Ingepakt door het landschap)

‘Indrukken bijeengeraapt in koffertjes, korfjes, mapjes rijpen in de tijd ... totdat het koffertje, mandje of mapje uiteindelijk zelf het landschap omspant’

DROOGTE 2018 (Binnenveld)

*Dromend van nieuwe horizonten
kleuren velden aan mijn voeten goud
Zwaluwen scheren snerpand langs zij
Een buizerd krijst cirkels in strak blauw*

Waar zijn de vlinders?

Ik waan mij op de Spaanse Hoogvlakte...

*Als opgezweept door hemelwater
sloten zwart aan mij voorbij stromen
Gebarsten velden schieten fris groen
Greppels wiegen geel, rood en roze*

Daar zijn de vlinders!

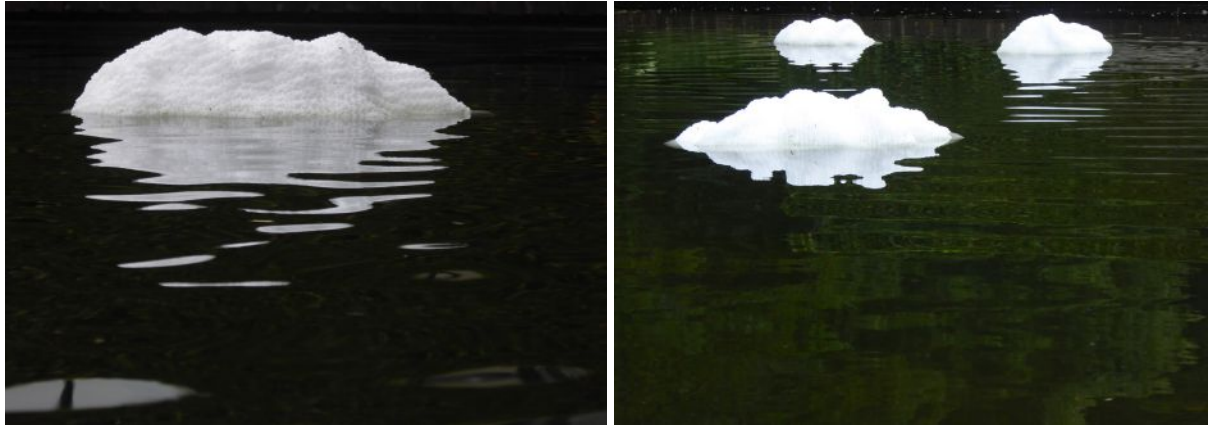
Ik waad door de Gelderse Vallei...

*koffer (reistas), fr. coffre (reistas), middeleeuws coffrus (geldkist), gr. kophinus (draagmand), arab. kufa (draagkorf) etc.

DROOGTE 2018 (Binnenveld) toont een openstaande geospecifieke koffer, waarin het kleurverloop van de maand augustus is opgetekend. Een maand van extreme droogte opgevolgd door zomerstormen.

DROOGTE 2018 (Binnenveld) is geëxposeerd in de bblthk en koetshuis Belmonte, Wageningen in het kader van de reizende expositie ‘Enkele reis Nergens’ bkw (2018) en in de expositie ‘Ruimte’ met Lia Stouten, Trijnie Goudriaan en Annie van Gansewinkel, Sancta Maria Kapel, Renkum (2021).

titel Droogte 2018 (Binnenveld)
techniek 3D metaalweefsel (site sensitive)
materiaal metaaldraad
formaat 55 x 45 x 25h (incl. labels)
jaar 2018



MOOIWEERWOLKEN (serie In de Wolken)

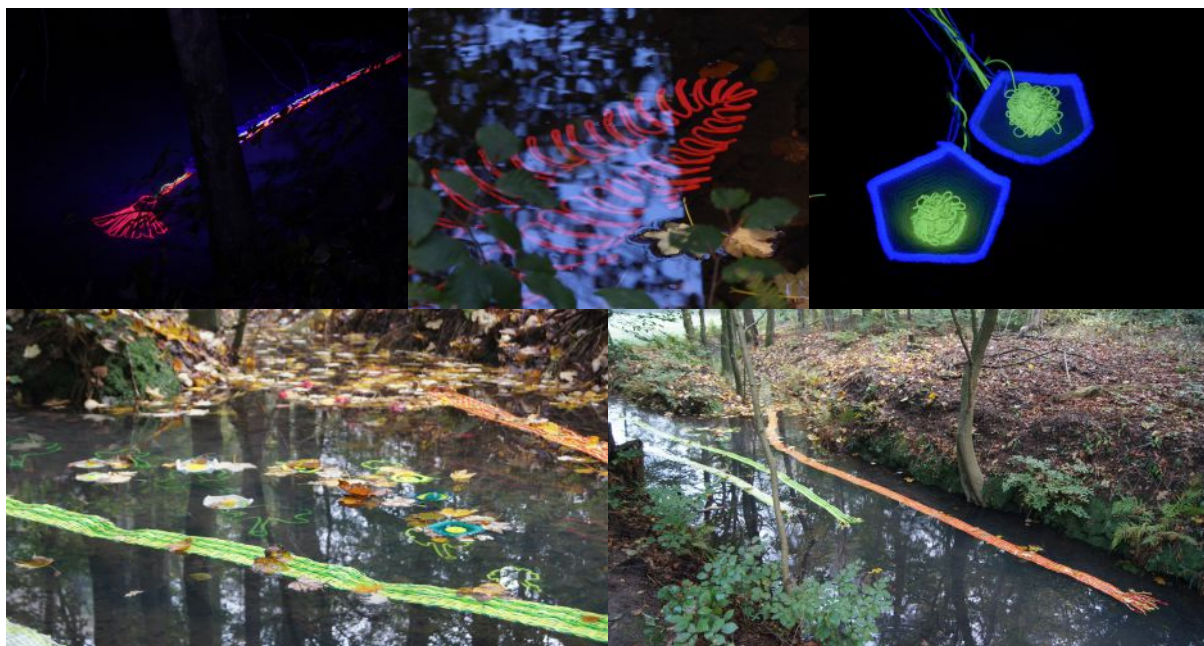
Mooiweerwolken voert je mee tussen witte wolken in blauwe luchten en hun weerslag in het spiegelende wateroppervlak. De blinkend witte, gebolde wolkvormen hangen stil aan de hemel als enorme watten, die je zo uit de lucht plukt of... uit het water vist.

De voortdurende uitwisseling van wolken opstijgend uit het water, en water neerslaand uit de wolken is verknoopt in zachte sculpturen. Als aaneengeregen druppels komen de onregelmatige uitstulpingen terug in de witte weefsels. Al dobberend op het water vervormt het beeld, ontstaan schaduwen. Stilte voor de storm?

MOOIWEERWOLKEN is geëxposeerd in de vijver van de Lage Oorsprong te Oosterbeek (2017)

titel Mooiweerwolken
 techniek installatie (site-sensitive)
 materiaal polypropyleen
 formaat 600 x 500 x 25h
 jaar 2017

Sponsor: Touwfabriek Helmes-Wellink, Doetinchem (restdraad)



FALWA WAAIER (serie Verbloemd)

Lange tijd beschouwd als onland, wordt de Veluwe - falwa, vaal - in onze tijd aangemerkt als één van de mooiste en meest waardevolle laagland natuurgebieden van Europa (Natura 2000).

Experimenterend met vlecht- en dubbelweefsels, zoals sprang* en brokaat* ontwikkelde ik een waaier aan weefsels naar het waaivormig dalstelsel.

De deels drijvende installatie bezingt volgens oeroud gebruik waterbronnen met bijzondere beekflora, zoals de Klimopwaterranonkel, de Wateraardbei, het Paarbladig goudveil en het Dubbelloof als ook de terugkeer van de IJsvogel - icoon van het Renkums Beekdal.

*sprang is wereldwijd de oudste vlechtvorm; een spiegelbeeldig vlechtweefsel van lengte draden met afhechting in het midden.

*brokaat is een zware zijden stof versierd met ingeweven patronen van goud of zilverdraad, die ornamenten van bloemen takken vogels of andere figuren voorstellen. Vanuit China geïntroduceerd in Europa in de twaalfde eeuw.

FALWA WAAIER is geëxposeerd tijdens het Woest&Bijster festival, Zuid-Veluwe (2016) met nachtwandelingen getiteld 'Het gloeit in de beken', Renkumse Beek/Derde Quadenoordse Spreng, Oostereng en KunstBakens, De Maas&Waalse kunstroute (2016); Kunst a/h Klompenpad, Landgoed De Lieskamp, kleine poel i.s.m. cultuurplatform Rhenen (2021) en in het Focus Filmtheater, Arnhem (2021)

titel Falwawaaier (Oostereng)
 techniek installatie (site-sensitive)
 materiaal PA en PP koord en metaaldraad
 formaat 1200 x 400 x 10 cm (variabele opstelling)
 jaar 2016

Panoramafoto's: Ruud Schaafsma, Renkum

Sponsor: Touwfabriek Helmes-Wellink, Doetinchem (restdraad)



GREEN ENVY & COCONUT LIME I en II (serie Verbloemd)

‘Stilte in kleur’

In een ruimte vullende installatie is met breisels en dotschilderingen een micro-utopie gecreëerd, waarin het eeuwenoude fenomeen tuin wordt onderzocht als tijdloze metafoor voor schoonheid en overvloed.

In een vloer- en wandinstallatie is de Rode Zonnehoeft geobserveerd, een prairieplant gekweekt in de oude broeibakken van de nutstuin 'De Lage Oorsprong'. De vlakken, lijnen en cirkels meten de veranderingen in kleur en de onderlinge verhouding daarin van twee variëteiten - de Green Envy & de Coconut Lime - doorheen de tijd.

Green Envy & Coconut Lime I voert terug op het gebruik van matrassen (zitkussens) in middeleeuwse Moorse paleizen, zoals het Alhambra in Granada (Sp), terwijl Green Envy & Coconut Lime II verwijst naar de ingenieuze patio's in Córdoba (Sp).

*matras - al matraj - oftewel 'het neergeworpen ding' in het Arabisch.

GREEN ENVY & COCONUT LIME I en II is geëxposeerd in Dijkmagazijn Winssen GBK (2015), Huis Kernhem, Ede, 'Spotlight' GBK project (2015) en tijdens KunstBakens, Maas&Waalse route, kerkje Appeltern (2016).

titel Green Envy & Coconut Lime I en II
 techniek ruimtevullende installatie; 12 textielobjecten en 12 dotschilderingen
 materiaal PP, PA, PES koord en olieverf op perspex
 formaat 600 x 800 cm
 jaar 2015

Essenhouten ophangstelsel: designstudio Daphna Laurens

• Expositie was eerder in Zutphen en gaat nog naar Laag-Keppel



• Lia Stouten (links) en Sharon Burggraaf tonen een deel van hun werk. foto Herman Stöver

Spotlicht op sterren en streepjescodes

Vier Gelderse kunstenaressen tonen in de expositie 'Spotlight' in Huis Kernhem in Ede hun wereld.

door Manon Bastidas

Kunstenaars die zichzelf en hun werk in de schijnwerpers zetten. In Huis Kernhem in Ede gaat dat van 19 september tot en met 4 oktober gebeuren. 'Spotlight' heet de expositie die eerder al met andere exposanten in Zutphen werd gehouden. De Wageningse kunstenaressen Sharon Burggraaf kwam vorig jaar met het concept in aanraking op een bijeenkomst van

ook werk te zien van de Edese kunstenaressen Ine Boeijen en Mieke de Waal uit Deil. Het werk van Ine Boeijen draait om tafels die als het ware tot leven komen en menselijke trekjes krijgen. Mieke de Waal reist veel en verwerkt haar verhalen in kledingstukken.

Het was vooraf niet per se de bedoeling dat alleen vrouwen zouden exposeren. „Ik heb ook naar mannelijke collega's gezocht, maar ik kon er geen vinden die er goed tussen zou passen”, vertelt Burggraaf.

De kunstenaressen hebben een en ander met elkaar gemeen. „Wij zijn makers, doeners, experimenteren en zoeken onze uitdagingen in ruimtelijk werk”, meent Stouten. Burggraaf: „We proberen de wereld te doorgronden door dingen te verzamelen, te analyseren en te transformeren.”

De kunst van Sharon Burggraaf draait altijd om kleur. Daarbij ontleedt ze haar onderwerp tot kleurcodes. Op de expositie laat ze werk zien waarvoor ze zich liet inspireren door de kleuren van de plant de rode zonnehoe. „Ik vind het interessant hoe kleuren veranderen in de tijd. Ik heb voor langere tijd foto's gemaakt van de rode zonnehoe in een perk en er zo een studie van gemaakt. Je ontdekt dan dat de kleuren in het begin heel hel-

der zijn en na verloop van tijd herfstig. De kleuren van de bloem ontleed ik dan, zodat als het ware een streepjescode ontstaat.”

Burggraaf maakte kussens van koord waarin de kleurveranderingen van de rode zonnehoe zijn verbeeld. „Als je die kussens bij elkaar legt, wordt het weer een bloembed. Ergens in de installatie moet het idee namelijk weer terugkomen, vind ik.” De kunstenaar heeft de kleuren van de zonnehoe ook weergegeven met olieverf op perspex. „Dan zijn de kleuren niet omgezet in een streepjescode, maar in dotcodes.”

Stouten is graficus en werkt graag met papier. „Ik heb lang prenten gemaakt, maar ik wilde met mijn werk de ruimte in”, zegt de Bennekomse kunstenaar. Op de expositie is een installatie te zien waarvoor ze zich liet inspireren door een sterrenhemel. „Ik wilde daarmee oneindigheid weergeven. Van papier heb

ik sterren gemaakt en die op een tafel gelegd. De sterren hebben verschillende kleuren en ik heb het papier bedrukt met motieven uit de natuur. Het hele papier is vol bedrukt om de suggestie te wekken dat de afbeelding niet stopt aan het randje van het papier. Alles gaat verder, dat wil ik ermee zeggen.”

Aan de muur hangen teksten die afkomstig zijn uit kranten. Stouten: „Het zijn korte zinnen die door mij uit hun verband zijn gehaald. Ik heb ze geprint en ingelijst. Mijn werk is altijd aan taal en de boekdrukkunst gekoppeld. Ook al staan er nare berichten in de krant, je kunt die kranten ook gebruiken om er iets moois mee te maken.”

Er komt een derde editie van de Spotlight-expositie in Laag-Keppel. Volgend jaar met Pinksteren zullen alle deelnemers aan Spotlight gezamenlijk exposeren in het Centrum voor Architectuur en Stedenbouw in Arnhem.

•••
'Wij zijn makers, doeners. We zoeken onze uitdagingen in ruimtelijk werk'

Lia Stouten kunstenaressen

de Gelderse vereniging voor kunstenaars GBK (Gemeenschap Beeldende Kunstenaars) in Arnhem. Het idee sprak haar aan en ze benaderde de Bennekomse kunstenaressen Lia Stouten om 'Spotlight' in deze regio op te zetten. De titel van de expositie laat aan duidelijkheid niets te wensen over. „Hoe sta je in het kunstenaarschap? Hoe beleef je dat? We zetten onszelf en onze kunst in de spotlights”, legt Lia Stouten uit. Naast installaties van Sharon Burggraaf en Lia Stouten is er

EXPOSITIE SPOTLIGHT

- De expositie in Huis Kernhem wordt op 20 september om 15.00 uur geopend door Johan Weijland, cultuurwethouder van Ede. Theatermaker Arno Setz omlijst het geheel met een ludieke act.
- Op zondag 27 september om 15.00 uur is er Art-Bites met hapjes van Pannenkoekenboerderij Kernhem. De finissage vindt plaats op zondag 4 oktober om 15.00 uur.
- De expositie is van 19 september tot en met 4 oktober geopend op zaterdag en zondag van 12.00 tot 17.00 uur. Op zondag 20 september is de expositie te bezoeken van 14.00 tot 17.00 uur in Huis Kernhem aan de Kernhemseweg 7.



GREEN ENVY & COCONUT LIME I (serie Verbloemd)

De kusseninstallatie **GREEN ENVY & COCONUT LIME I** is ontsproten aan wandelingen in middeleeuwse (moes)tuinen met een knipoog naar het rijkelijk gebruik van matrassen* (zitkussens) in Moorse paleistuinen, zoals het Alhambra in Granada (Sp).

*Matras - al matraj - oftewel 'het neergeworpen ding' in het Arabisch.

In de installatie is de plant 'De Rode Zonnehoeed' (Echinacea Purpurea) geobserveerd, een prairieplant gekweekt in de oude broeibakken van de herstelde Tuin De Lage Oorsprong. De kleurvlakken meten de kleuren en de onderlinge verhoudingen daarin van twee variëteiten - de Green Envy en de Coconut Lime - doorheen de tijd, terwijl de compositie ontleed is aan de sobere lijnvoering in Midden-Oosterse tuinen.

De installatie van recht- en driehoekige kussens kan op verschillende manieren ingezet worden: Apart als zitkussens of aan elkaar gestrikt in de vorm van een matras - bloembed - op gazon of plankier. Tijdens exposities reist de kusseninstallatie door de tuin. Bezoekers zijn uitgenodigd om met de kussens een bijdrage te leveren aan de zachte infrastructuur van de tuin. Foto's van deze kussenwandelingen vormen deel van het project.

GREEN ENVY & COCONUT LIME I is geëxposeerd in de Tuin De Lage Oorsprong (2014); het Dijkmagazijn Winssen, GBK (2015); Huis Kernhem, Ede, 'Spotlight' GBK project (2015) met optredens van o.a. Tenar van Kooten en Susanne Tempel; en tijdens KunstBakens, De Maas&Waalse kunstroute, kerkje Appeltern (2016)

titel Green Envy & Coconut Lime I

techniek installatie bestaande uit 9 of 12 rechthoek- en driehoekkussens (site-sensitive)

materiaal PP, PA en PES koord

formaat 200 x 110/140 x 34 cm; kussens 77 x 35 cm, 2150 gram en 47 x 35 cm, 1370 gram

jaar 2014

Sponsor Touwfabriek Helmes Wellink, Doetinchem: Voor het kussenproject is polypropyleen, polyamide en polyesterdraad (restdraad) verwerkt tot koord op een oude Holpas breimachine.



HEMELSE DEKENS, BINNENVELD, WESTBERG e.a. (Serie Zonnecodes)

Zonnespektakels/spectra is een compilatie van duizenden momentopnames van de zon. Wereldwijd gedeeld op het internet. Omgezet in unieke kleurcodes onthullen de beelden de staat van onze atmosfeer.

De werken zijn te beschouwen als een grafische weergave in kleur van ons leefklimaat. Iedere dag, ieder moment is het zonlicht anders, afhankelijk van de verstrooiing van het licht door stof- en waterdeeltjes in de atmosfeer. Niet alleen het verkeer en industrieën, maar ook bosbranden, zandstormen en vulkaanuitbarstingen kleuren de tijd.

Recensie 'Kleurige berichten van een nabije ster, De Gelderlander, PUNTIG 13/06

Puntig

'Kleurtijding', dubbelepositie met werken van Sharon Burggraaf en glasobjecten van Gert Bullée. Te zien tot en met 6 juli in Galerie het Koetshuis in Museum De Casteelse Poort, Bowlespark 1A te Wageningen.

Kleurige berichten van een nabije ster

door **Antonie den Ridder**

Verplichte kost, leuk tijdverdrif of overslaan?
Een sterk concept staat aan de basis van deze expositie. Een kleur-analyse van verstrooid zonlicht op een bepaalde tijd en vanaf een bepaalde plaats levert een unieke vingerafdruk op in de vorm van kleurcodes. Zo wordt informatie aan esthetiek gekoppeld. Cijfer: 8

■ 'Asian Sunsets' van kunstenaar Sharon Burggraaf. Het werk bestaat uit olieverf op aluminium. foto Sharon Burggraaf

aandacht pakt. Cijfer: 7

Leuk gepresenteerd?
Een heldere presentatie dankzij de hechte oeuvres van de kunstenaars. Maar ook afwisselend met een persoonlijk domein voor het glaswerk op de bovenverdieping en de zogeheten 'Hemelse dekens' van Burggraaf, die als banieren in de ruimte hangen. Er heerst een aangenaam evenwicht tussen hemel en aarde. Cijfer: 7

Een conclusie?
Brillante ideeën behoeven een briljante vormgeving om in een kunstwerk tot hun recht te komen. De aanpak van Burggraaf is integer, maar formeel. Zonder de bijbehorende informatie is de kans groot, dat de toeschouwer enkel geordende kleurstenen waarneemt. Een klein puntje van kritiek op een bezienswaardige tentoonstelling. Eindcijfer: 7

Open: dinsdag tot en met vrijdag 12.00-17.00 uur, zaterdag en zondag 13.00-17.00 uur.

ZONNESPEKTAKELS is geëxposeerd in de Casteelse Poort onder de titel Kleurtijding, duo met Gert Bullée (2014), Wageningen, Impuls Wageningen Universiteit (2014) en Dijkmagazijn Winsen, GBK (2015).

titel Zonnespektakels/Zonnespectra/Het gezicht van de zon
techniek ruimtevullende installatie
materiaal olieverf op Sa papier, linnen en aluminium.
formaat 600 x 1200 cm
jaar 2012/2014

Sponsor aluminium: Firma Stell, Bocholt, Duitsland



ASIAN SUNSETS, smogzonnen e.a. (serie Zonnecodes)

In Aziatische metropolen, zoals Beijin, Yangshuo, Bangkok, Hang Zhou, Mumbai, Hongkong en Delhi getuigen surrealistische zonsondergangen van de zgn. Aziatische 'airpocalypse', die in grote mate bijdraagt aan de wereldwijde 'dim' van 0,1 % per jaar.

De geclusterde panelen in veelluik verwijzen naar het oogsten van zonlicht in zonnepanelen.

ASIAN SUNSETS is geëxposeerd in Impulse WUR (2014), Museum Casteelse Poort, Wageningen (2014), het Dijkmagazijn Winssen, GBK (2015) e.a.

titel Asian Sunsets

techniek installatie (part leaning)

formaat 200h x 75 x 15 cm; 16 panelen van 15 x 15 cm in standaard

materiaal olieverf gesponsd op aluminium

jaar 2014

Sponsor aluminium: Firma Stell, Bocholt, Duitsland



HEMELSE DEKENS (serie Zonnecodes)

'laat het licht worden, laat de dageraad komen!' *

Knalroze, gele, oranje en roodomrande zonnen schitteren tegen een duister firmament. De industriële mens vergaapt zich aan deze hemelse verschijnselen, terwijl hij de aardbol toedekt met dekens van smog.

Gefilterd door broeikasgas en fijnstof laat het hemellicht zonsondergangen zien van een verstikkende schoonheid. Deze spectrale verschuivingen in het zonlicht transformeer ik m.b.v. de computer in specifieke kleurpatronen, die per locatie de uitstoot blootleggen.

‘Geraakt door de sacrale wijze waarop volken als de Maya’s hun wereld systematisch opteken(d)en in o.a. textiel, schilder ik het smog effect voor vijf* wereldsteden in vijf* dekenpatronen. Ieder met een karakteristieke kleurcode’.

**uit de Popol Vuh, het heilige raadsboek van de K'iche (Maya)*

**Getalsmatig en inhoudelijk verwijst 'Hemelse Dekens' naar het tijdperk van de 'vijfde zon' volgens de Mayakalender, waarin de huidige tijd beschreven wordt als een periode van grote veranderingen.*

HEMELSE DEKENS is geëxposeerd in 't oude Entomologie gebouw, Universiteit Wageningen, Point of no Return in het kader van de Maya voorspellingen (pbw 2012); Museum De Casteelse Poort, Kleurtijding duo met Gert Bullée, meester glasblazer (2014); Impulse, Universiteit Wageningen (2014); Beeldende kunst Arnhem (2014).

titel Hemelse Dekens

techniek installatie en PowerPoint

materiaal olieverf op geschept moerbeiboombast papier (tweezijdig)

formaat 500 x 100 x 150 cm

jaar 2012

Recensie 'HOOP OP VERANDERING LEEFT BIJ WAGENINGSE KUNSTENAARS', De Gelderlander, PUNTIG, 09/11/12, Antonie den Ridder: Expositie Point of no Return... Niet altijd slagen deelnemers er in het cliché te mijden in hun verbeelding. Maar minstens evenveel kunstenaars rijzen boven zichzelf uit. De namen? Onder anderen Sharon Burggraaf, Trijnie Goudriaan, Paul Dunki Jacobs, Salman Ezzamoury en Juley Leesberg...

Interview Annie van Gansewinkel, schrijfster en journaliste

Hoog en Laag *Nieuws*

woensdag 7 november 2012

Burggraaf maakt kleurcodes van zonnemomenten

Point of no Return in Binnenhaven 7

WAGENINGEN - Sharon Burggraaf is één van de 22 kunstenaars die momenteel meedoen aan de tentoonstelling Point of no Return. De opening was vrijdag. De tentoonstelling is tot 21 december te bezoeken.

door Annie van Gansewinkel

Wie 'Hemelse dekens' ziet, vijf kleurrijk beschilderde doeken - het is papier, lijkt stof - van Sharon Burggraaf, heeft geen idee van het verhaal dat ze vertellen en alle tijd die erin zit.

Vrolijke kleurlijnen, zeg je op het eerste gezicht. Het zijn ook zonnemomenten, legt Burggraaf uit. Duizenden zonnen had ze de afgelopen tijd al 'verzameld' via internet. „Ieder moment is de zon anders. Zonnebeelden vertellen iets van de tijd, bijvoorbeeld de luchtvervuiling van die dag, vulkaanuitbarstingen, vochtigheid”, vindt ze.

'Smogsuns'

Toen ze besloot mee te doen aan de tentoonstelling Point of no Return, werd haar interesse gewekt door minder vrolijke zonnemomenten. Ze kwam op sites terecht met

prachtige 'smogsuns'. Smog door ingrijpen van mensen: bosbranden en luchtvervuiling. Verstikkende dekens boven een vervuilde stad. Van vijf continenten nam Burggraaf een zon: Cairo, Beijing, Los Angeles, Sao Paulo en Melbourne. De kleuren van die beelden ontleedde ze op de computer in kleurcodes die ze in olieverf uitwerkte op papier.

Minutiekus schildert ze lijntjes, vol aandacht, anders gaat het meteen fout. Een buitenstaander zou het niet zien, maar Burggraaf ziet zelf elk 'weeffoutje'. Ineens kwam een eigen schets haar bekend voor. Het waren de 'serapes', de traditionele, gestreepte Mexicaanse dekens. „Vanuit hun traditie baseren de Maya's en andere oude volken zich meer op hun omgeving, op de regenboog en de zon bijvoorbeeld.”

Burggraaf heeft in Colombia vormgeving gestudeerd en hier kwam ineens in haar werkkamer weer die lijn met toen terug in haar werk. „Ik had de kleurcodes uit mijn computer nodig om de betekenisvolle kleurlijnen in de inheemse dekens weer te zien.”

Haar vijf dekens schildert ze op handgeschept papier van moerbeibast. Het is een soort weefsel, aaibaar is het ook.

In eerder werk was ze ook al bezig met codes: bijvoorbeeld in het DNA Barcodepad (2009, Linnaeus-tentoonstelling in Wageningen). Sinds ze de grafische weefsels in Latijns-Amerika zag, was ze onbewust al



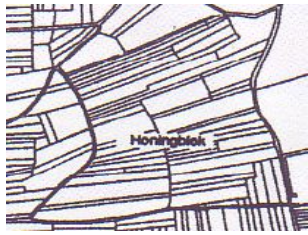
Foto: Salman Ezzamoury/jpg

Sharon Burggraaf gewikkeld in de zonnedekens van Beijing.

tijd met lijnen bezig. Burggraaf: „Nu gebruiken we overal digitale codes voor.”

Met de aaibare werken wil ze opnieuw betekenis geven aan de natuur door het unieke ervan in unieke codes weer te geven. „Als ik met aandacht iets zichtbaar maak, wor-

den andere mensen zich misschien ook bewust van de waarde van de natuur. Wij zijn in dienst van de natuur, en niet omgekeerd. We zijn nu op het punt gekomen dat we dat moeten inzien. Anders verstikken we in onze eigen uitlaatgassen, in onze eigen dekens.”



ROND DE ENG TAFEL I

Struinend door de Wageningse Eng, droom ik weg in dit eeuwenoude cultuurlandschap met haar rijke historie en tradities. Langzaam doemt het beeld op van een 'ronde tafel'

Het kunstwerk **ROND DE ENG TAFEL I** is een geste aan de vele 'Eng-thousiastelingen', die geschaard rond de Eng Tafel in krachtige kleur- en vormtaal strijden voor het behoud van dit eeuwenoude agrarische cultuurlandschap.

De schildering op het tafelblad illustreert het lintvormige perceel landschap als een bontgekleurde lappendeken, waarop zich de dynamiek van het landgebruik ontvouwt door de eeuwen heen*. Volgens een cyclisch teelt patroon wisselen gewassen elkaar af voor een duurzame vruchtbaarheid van het land, verbeeld in het ovum, een ovale vorm.

Wanneer in de zomer de omringende boekweit- en bloemenvelden het tafelblad laten zweven, is de symboliek van een haast surrealistisch, verheven landschap compleet...

*Lintvormig cultuurlandschap volgens een kadastrale landkaart uit 1832 met kleuren van (oude) graansoorten en drachtplanten (voor bijen interessante nectar en stuifmeel producerende planten).

Gezien vanaf het Tweede Honingblokpad is in eerste instantie een 'ronde tafel' te zien met een opening in het midden. Naarmate je de tafel nadert wordt het 'ovum' zichtbaar: Een ovale tafel voor vruchtbare 'rondetafelgesprekken'

De tafel heeft tot eind 2012 in het Honingblok van De Wageningse Eng gestaan en is in 2012 opgenomen in de collectie Beelden van Gelderland.

ROND DE ENG TAFEL I is geëxposeerd in De Wageningse Eng (2009) tijdens de tweejaarlijkse beeldenroute van 14Karaats, waarbij steeds een ander landschap in de regio wordt belicht. Opening 30 mei door Hans Dorrestijn (cabaretier, schrijver) en orkest de Pantarini's van SG Pantarijn, Wageningen.

titel Rond De Eng Tafel I

techniek installatie

materiaal acrylverf op spaanplaat/gebeitst hardhout

formaat 400 x 360 x 80 cm

jaar 2009/12

Uitvoering i.s.m. studio Daphna Laurens



Kunstenaars van de Stichting 14Karaats poseren in het kunstwerk van Hanneke van den Bergh op de Wageningse Eng. Zaterdag 30 mei opent de beeldenroute van de stichting over de Eng. foto Herman Stöver

Landschap als inspiratie voor beelden

Voor de tweede maal houdt Stichting 14Karaats uit Bennekom een beeldenroute. Dit jaar op de Wageningse Eng.

door **Antonie den Ridder**

Een groot deel van de deelnemende kunstenaars aan de beeldenroute over de Wageningse Eng heeft zich verzameld in het atelier van Hanneke van den Bergh. Gezamenlijk lopen we door de tuin om de voortgang in haar werkstuk gade te slaan. Voortgang betekent in dit geval groei, want het werk bestaat uit een cirkelvorm van ingezaaid boekweit. Een stap terug is de titel van het werk en het vormt als zodanig een waardetoevoeging aan de historische landbouw.

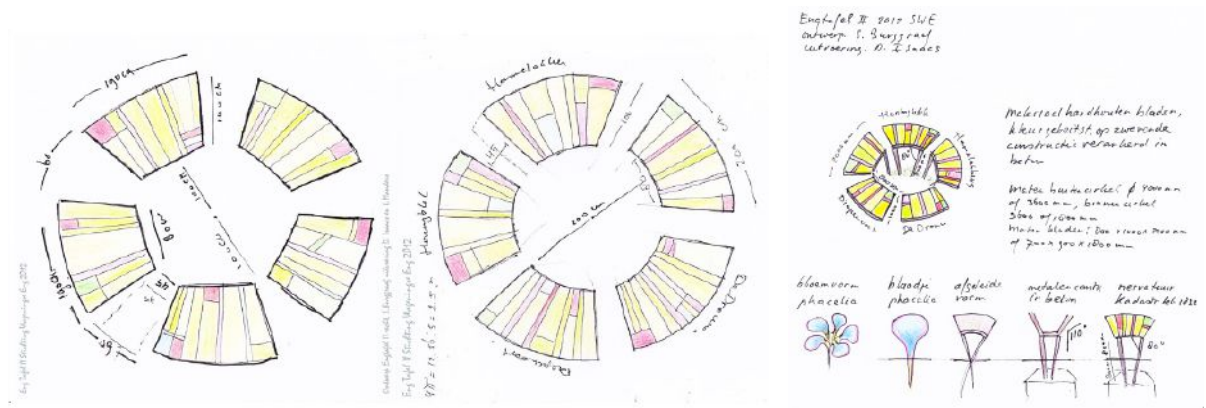
In de verte zien we een landschap van ruige velden, bosranden en paardenweides, de Wageningse Eng. In dit gebied komen straks de projecten en beelden van de Bennekomse Stichting 14Karaats te staan. Terug in het atelier ontstaat een rondetafelgesprek met de kunstenaars. Hoe is de stichting ontstaan en waarom? „Het is allemaal terug te voeren op een initiatief van Ellen Bouter en Gerrit Breman”, vertelt Nicole Bischoff. „Vanuit een gemeenschappelijke interesse in het landschap is de groep aangegroeid.” In 2007 realiseerde de stichting een eerste beeldenroute in het gebied De Kraats, in het Binnenveld. Ditmaal hebben de leden hun gezamenlijke blik laten vallen op de Eng. Een belangrijk onderdeel van het concept van de stichting is dat de kunstenaars van het begin tot aan het einde samenwerken. Hoe bevalt dat onderdeel? „We inspireren

en ondersteunen elkaar”, stelt Bouter, „maar we schuwen het ook niet elkaars werk van commentaar te voorzien”. Biek van Galen valt haar bij: „Ieder werkt vanzelfsprekend aan het eigen kunstwerk,

maar tegelijkertijd ook aan het grote geheel. De beeldenroute als totaal is het uiteindelijke resultaat.” Even dreigt een discussie te ontbranden, maar dan vat Sharon Burggraaf het samen: „Ieder van ons heeft zijn eigen specifieke interesse in het landschap. Zo ben ik erg geboeid door de historische context. Uit andere werken blijkt weer de angst voor de voortschrijdende verstedelijking of men haakt in op karakteristieken in het landschap. Je probeert het thema immers dicht bij jezelf te zoeken.” Hoe wordt de bezoeker bij de beeldenroute betrokken? „Fiets- en wandelroutes voeren het publiek langs de beelden”, vertelt Bouter. „We hebben zowaar een route voor scootmobielen uitgezet. Ook hebben we scholen aangeschreven. We hopen weer heel wat kinderen op deze manier in contact te brengen met bijzondere kunst in een bijzonder landschap.”

Beeldenroute over de Eng

- De Wageningse Eng is een eeuwenoud open akkercomplex tussen Wageningen en de Veluwe bossen.
- De beeldenroute Wageningse Eng opent 30 mei en loopt tot 1 september.
- De deelnemende kunstenaars zijn Gerrit Breman, Ellen Bouter, José van Loon, Biek van Galen, Nicole Bischoff, Hanneke van den Bergh, Sharon Burggraaf, Gerlofke Smit, Henk Harman, Mirjam Oskam-van Beekum en Karin van Rijnbach.



ROND DE ENG TAFEL II (schets)

Rond de Eng Tafel II prijkt als een reusachtige bloem te midden van een bloemenveld. Gelijk de kleuren van bloemen de honingbij lonken, verleiden de kleurrijke tafelbladen de wandelaar om plaats te nemen, waarbij een lichte deining ontstaat, wat het geheel nog meer tot leven wekt.

De vorm van de tafel is ontleend aan de vijftallige Phacelia, een klokvormige bloem. De vijf bladen zijn ingetekend met de lintvormige percelen van vijf akkers naar een kadastrale kaart uit 1832 en ingekleurd met tinten van oude graangewassen en drachtplanten.

ROND DE ENG TAFEL II is in 2012 ingediend bij de Stichting Wageningse Eng.

titel Rond De Eng Tafel II

techniek installatie

materiaal gebeitst hardhout, beton, metaal

formaat 400 x 400 x 80 cm (totale doorsnede) in vijf delen van 200 x 100 x 80 cm

jaar 2012



ENTER THE BARCODE OF LIFE I

‘In onze zoektocht naar het meest fundamentele niveau waarin het leven zich aan ons openbaart, blijkt al het leven opgebouwd te zijn uit dezelfde elementaire deeltjes, maar is de ordening van die deeltjes juist wat ons onderling onderscheidt, en die tegelijkertijd de enorme biodiversiteit weergeeft. Uitvergroete fragmenten van deze deeltjes vormen de basis voor de installatie "Enter the barcode of life”

De installatie ‘Enter the Barcode of Life’ ter ere van Linnaeus’ 300^{ste} verjaardag is gebaseerd op DNA barcoding, een concept gelanceerd door de populatiegeneticus Paul Hebert. Hij fantaseerde dat als alle producten met een streepjescode geïdentificeerd kunnen worden, dat ook voor alle levensvormen op aarde mogelijk zou moeten zijn met een moleculaire streepjescode.

De DNA barcode is te beschouwen als een digitale afspiegeling van de binaire nomenclatuur van Linnaeus. Zoals dit tweeledige namenstelsel van Linnaeus de morfologie van een soort typeert, zo staat de DNA barcode voor het genoom van dat soort.

In het Arboretum De Dreyen is met honderden plankjes een tweedelig barcodepad aangelegd, dat aan de hand van de vier basenkleuren de verschillen in de DNA codering voor twee soorten laat zien: De Homo sapiens en de Lumbricus terrestris of te wel de mens en de regenworm.

Het barcodepad is tevens een knipoog naar de immer ‘op pad’ zijnde bioloog. In zijn jonge jaren reisde Linnaeus voor studie en onderzoek ondermeer naar Lapland en Nederland en later wees hij zijn studenten de weg in de natuur tijdens zijn befaamde ‘wandelcolleges’. Nu kan de bezoeker zelf ‘op pad’ en al wandelend de soortspecifieke DNA sequentie ervaren.

ENTER THE BARCODE OF LIFE I is geëxposeerd in Arboretum De Dreyen, Wageningen als onderdeel van de tentoonstelling een ‘Lusthof voor Linnaeus’, een project van zeven kunstenaars van het platform beroepskunstenaars wageningen i.s.m. de Wageningse Universiteit, de Koninklijke Landbouwkundige Vereniging en het VSB (2007). Opening 16 juni door de heer Magnusson, ambassadeur van Zweden.

Titel Enter the Barcode of Life
 techniek installatie
 materiaal gebeitst hardhout op draagconstructie
 formaat 600 x 150 x 8 cm
 jaar 2007/9

Uitvoering i.s.m. studio Daphna Laurens.
 Advies Dr. F.T. Bakker, leerstoelgroep biosystematiek WUR.



ENTER THE BARCODE OF LIFE II

Schetsen i.o.v. de Hortus Botanicus Amsterdam in het kader van de Charles Darwin tentoonstelling 2009 (Het tuinproject is vanwege beperkt budget uitgevoerd met alleen Amsterdamse kunstenaars)

Artikel 'IN HET VOETSPoor VAN LINNAEUS', Wageningse wijkbladen juli 2007, Jan Mars

'Een Lusthof voor Linnaeus', tentoonstelling arboretum De Dreyen te Wageningen. Een kunstproject van het platform beroepskunstenaars i.s.m. de Wageningse Universiteit.

Ter ere van Linnaeus' driehonderdste verjaardag belegden Sharon Burggraaf en Daphna Isaacs een voetpad in het arboretum met twee uitvergroete DNA barcodes. Iets doorlopend vanaf de ingang aan de Generaal Foulkesweg valt het lange gekleurde streepjespad meteen in het oog. De lengte van het pad maakt dat de kleuren vervloeien in de verte, waardoor het lijkt of het pad versmelt met de hortensia's aan het einde ervan. De hortensia's bloeien vroeg dit jaar en kleuren precies op tijd mee alsof het afgesproken is. 'Een schitterend cadeautje van de natuur', vertelt Sharon.

Waar volwassenen ondanks de titel 'Enter the Barcode of life' soms aarzelen om het kunstwerk te betreden, springen kinderen uit het naburige kinderdagverblijf gewoonweg het pad op om het te ontdekken. Ze gebruiken het DNA barcodepad als een soort hinkelspel, waarbij ze hun eigen plan trekken.

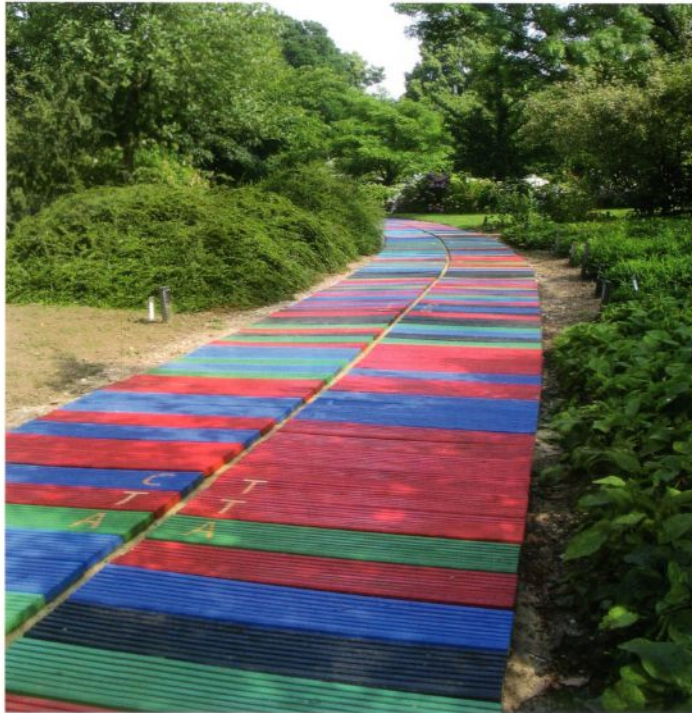
Een kinderlijke openheid, die Linnaeus zijn gehele leven behield en die hem heeft aangezet tot één van de grootste bijdragen in de wetenschap: Het bedenken van het tweeledig namensysteem, dat nog tot op vandaag gebruikt wordt om het leven in kaart te brengen. Een grote vooruitgang in een tijd waar planten en dieren nog met complete zinnen beschreven werden.

Al lijkt het leven soms net zo willekeurig als kinderlijke sprongen, inmiddels kunnen we via het DNA aantonen, dat dit natuurlijk niet zo is. Iedere soort kent zijn unieke ordening. Op het pad zijn de DNA barcodes van de mens en de regenworm naast elkaar neergelegd. De 4 elementaire bouwstenen voor de mens en worm zijn dezelfde, maar de verschillen in de ordening visualiseren in vier kleuren het onderlinge verschil tussen mens en worm van meer dan 30 procent. Het idee om het kunstwerk toegankelijk te maken is gebaseerd op de immer op pad zijnde bioloog, die de hele wereld als werkterrein heeft.

Burggraaf informeerde zich grondig over Linnaeus' leven en werk en ging ook te rade bij de leerstoelgroep biosystematiek. Ze verdiepte zich in de nieuwste ontwikkelingen op het gebied van de biosystematiek en bedacht dat Linnaeus als groot systematicus wel bijzonder gefascineerd zou zijn in DNA barcoding, de meest recente vorm van registreren van soorten op basis van DNA gegevens. Ook ziet ze een parallel tussen Linnaeus' enorme klus destijds om alle organismen te voorzien van een nieuwe naam en de aanleg van de 'Barcode of life' bibliotheek, waarin de DNA gegevens van de tot nu toe 1,7 miljoen beschreven soorten in worden opgeslagen. Een monster project waarmee een grote groep wetenschappers onder leiding van de Canadese populatie geneticus Paul Hebert zich al 4 jaar mee bezig houdt.

Met de DNA-visualisatie van slechts 2 soorten had Sharon al de handen vol. Bij de uitvoering betrok ze haar dochter Daphna bij het project.

Beeldenhulde aan de jubilerende bloemenkoning



Sharon Burggraaf,
Enter the barcode of life, 2007

Waar kunst en wetenschap elkaar ontmoeten, dansen beide partners vaak wat aftastend om elkaar heen. Zelden initieert een kunstuiting verrassende inzichten binnen het gebied van de wetenschap en zelden weet de kunstenaar een wetenschappelijk inzicht om te vormen tot een krachtig beeld. Maar in het gedenkjaar van Linnaeus steunde de Wageningse Universiteit ruimhartig de tentoonstelling "Een Lusthof voor Linnaeus"

Door Antonie den Ridder,

Vaak mag dan een ontmoeting tussen kunst en wetenschap onttaarden in een ludiek reidansje rond verkeerd begrepen wetenschappelijke inzichten en al te illustratieve kunstuitingen, maar wanneer de partners het goed aanpakken kan ook iets moois ontstaan. *Een Lusthof voor Linnaeus*, de tentoonstelling van een zevental Wageningse kunstenaars in Arboretum De Dreijen, vormt een stap in de goede richting. Voor Wageningen is de Zweedse geleerde Carl von Linné, beter bekend als

Linnaeus, als grondlegger van de plantentaxonomie een man van gewicht. En ter gelegenheid van diens 300ste geboortedag vonden in Zweden en in Nederland, alwaar hij indertijd promoveerde, tal van herdenkingsactiviteiten plaats. In samenwerking met enkele Wageningse kunstenaars, besloot de universiteit en de Koninklijke Landbouwkundige Vereniging een buitententoonstelling te organiseren in het, bij het grote publiek wat minder bekende en relatief kleine arboretum te Wageningen. Ten onrechte onbekend, meent July Leesberg, een van de initiatiefnemers tot de tentoonstelling. "Het is een unieke en momenteel bedreigde plaats. De perfecte locatie voor deze tentoonstelling". De buitententoonstelling heeft plaatsgevonden van 16 juni tot en met 29 juli, maar in het plaatselijk museum De Casteelse Poort loopt de tentoonstelling over het leven en werk van Linnaeus nog door tot februari 2008.

Oersoep

De organisatoren van de tentoonstelling huldigden als doelstelling om Linnaeus uit te nodigen hier de ordeningsprincipes te komen bestuderen, die ons huidige beeld van de wereld bepalen. Een dichtertlike, maar weinig verhelderende omschrijving. Het is aan de kunstenaars om de confrontatie aan te gaan met de vraag, wat Linnaeus in die modern geordende wereld nog in te brengen heeft. Een aantal deelnemers doet dit ook. Paul Dunki Jacobs kiest voor het engagement. Zijn kunstwerk *De Zerken* vormt een aanklacht tegen een wereld, die verantwoordelijk is voor de onrustbarende snel afnemende biodiversiteit. En het is tevens een oproep tot bezinning. Wijzelf maken deel uit van de natuur en sterfelijkheid is ons deel. De uitvoering van het idee is enkel net iets te letterlijk bepaald en die letterlijkheid nekt de verbeeldingskracht. July Leesberg en Sharon Burggraaf duiken middels hun bijdragen in het diepe bad van de wetenschap. *Het mysterie van het leven* van Leesberg is een verbeelding van de oersoep, waaruit het leven ontstaan is. Kleurige chromosomenparen, uitgevoerd in neonkleurig plexiglas drijven in de laaggelegen vijver. En *Enter the Barcode of Life* van Burggraaf is een eveneens uiterst kleurige uitwerking van de wijze waarop de wetenschap organismes identificeert aan de hand van een moleculaire streepjescode. Een pad van 648 felgekleurde houten balkjes voert de bezoeker dieper de tuin in. Uiterst doordachte bijdragen met als enige zwakte, dat ze nogal wat theoretische kennis veronderstellen bij de dwalende tentoonstellingsbezoeker.

Darwin

Heel wat toegankelijker en zeker speelser zijn de bijdragen van Laurens van der Zee en die van René van Corven. Van der Zee is een duizendpoot, die techniek, muziek en dichtkunst door elkaar mixt. Zijn bijdrage *Ordering van het woord*, bestaat uit tekstbanieren en met luidsprekers uitgeruste bomen, waaruit het geluid van menselijke stemmen, die gehavende Latijnse teksten declameren, klinkt. En Van Corven vergast de toeschouwer op een met glimmende metalen schildjes gepantserd virus met het koosnaampje *Charlotte*, refererend aan het bekende avontuurlijke spinnetje. De stalen doorsnede van een lotuswortel van Janneke van Dijk is visueel interessant door een transparante vormgeving en de weerspiegeling in het water. Tegenvallend is de bijdrage *Ingewikkeld* van Birgit Pedersen. Het tweetal, in gekleurd textiel gewikkelde bomen oogt vervreemdend, maar dit idee is vele malen eerder tot het bot afgeklouven door andere kunstenaars. Concluderend mag gesteld worden, dat de kleurrijke en fantasievolle persoonlijkheid van Linnaeus zich leende voor een tentoonstelling en dat de deelnemers voldoende affiniteit met wetenschap bezaten om tot een echte dialoog te komen. Het projectbudget bedroeg om en nabij € 95.000,- en de kunstenaars ontvingen een redelijk honorarium. De tentoonstelling leverde naast lof voor de kunstenaars soms ook de woede van een enkeling op. Bij Leesbergs' bijdrage schreef een verongelijkte ziel "Darwin is een oplichter en de oersoep bestaat niet!" Dat we het maar weten.

Een Lusthof voor Linnaeus, Arboretum,
Wageningen, 16 juni t/m 29 juli,

www.lusthofvoorlinnaeus.nl



WATERCODES

'Lopen langs de grachten van Amsterdam. De gedachten bij een aankoop, het beeld van het prijskaartje nog op het netvlies. Mijn ogen dwalen af naar de dansende spiegelingen in het water. Grillige flarden van de bebouwing er boven, versleutelde beelden van een stad. Barcodes vervloeien moeiteloos in Watercodes. Een nieuwe beeldtaal dringt zich op: De stad opgetekend in Watercodes. Hollander kan bijna niet'

WATERCODES is geëxposeerd in Museum De Casteelse Poort, Wageningen, duo met Bibi Smit (2005); Volksbank, Bocholt, Duitsland (2006); Loods 6, KNSM eiland, Amsterdam (2011); Filmhuis Oosterbeek (2012); bestuursgebouw Wageningen Universiteit (2011) e.a.

titel Watercodes
 techniek gesponsde schilderijen
 materiaal acryl op canvas en linnen
 formaat 40 x 40 tot 100x 120 cm
 jaar 2000/12

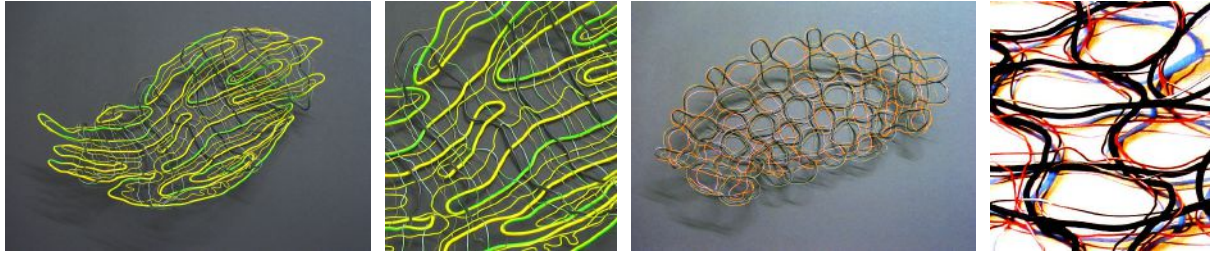
Recensie 'EEN BEELDEND PLEIDOOI VOOR VLOEIBAAR LEVEN', De Gelderlander 01/12/05, Antonie den Ridder: Expositie Museum Casteelse Poort Wageningen.

Je kunt er als kunstenaar naar streven tijdens het creatieve proces binnendruppelende betekenissen in quarantaine te zetten, opdat de naakte verschijningsvorm van het ding zich toont. Maar zelfs dan dringen zich invloeden op aan het werk, het toelatingsbeleid faalt en de werkelijkheid gaat op de loop met het werk. De inval van licht, de werking van de architectuur van de tentoonstellingsruimte en vooral de individuele verbeeldingskracht van de waarnemer tinten het waargenomen kunstwerk.

Op weg naar het museum sneeuwt het en het effect van omlaag dwarrelende vlokjes werkt zo desoriënterend in op het brein, dat een duizeling zich meester maakt van deze bezoeker. Een obsederend nabeeld van het witte ritme lijkt zich in te graven op het netvlies van het oog. Het trillende oog correspondeert met de trilling in de schilderstukken van Sharon Burggraaf bij het betreden van het koetshuis. Kleuren, die anders zouden domineren, krijgen een transparante helderheid. De schilderijen en de glasobjecten scheppen een sfeer van rozige teerheid en voortdurende beweging.

Maar ook onder minder ideale omstandigheden zouden de getoonde werken zich staande houden. Burggraaf's onderzoek naar reflectiepatronen op het wateroppervlak, vervorming en spiegeling, doen denken aan de benadering van de impressionisten. Maar ondanks de esthetische eindresultaten lijkt haar benadering formeler te zijn. Het onderzoek van structuren en patronen in de waarneming in de getoonde serie Watercode lijkt af te stevenen op het vormgeven van een mengvorm tussen de vaste en onbuigzame bepaling van het zijnde en de vloeibare, dynamische kant ervan. Vloeibare barcodes en dansende gebouwen in het rimpelende water.

De keuze om deze innemende werken te laten vergezellen door het glaswerk van de Amsterdamse kunstenares Bibi Smit, is een gelukkige. Want naast het toepasselijke gebruik van tere transparante kleuren, weet ook Smit de illusie van een vloeibaar, bewegend universum in glas geloofwaardig te maken. In de vaasvormen middels een vrije en luchtige vormgeving, die al te voorspelbare regelmatigheden omzeilt. In objecten als The Inner Light en Inflated House door de confrontatie op te zoeken in het samenkomen van de archetypische strakke huisvorm en het vloeibare karakter van het materiaal glas.



APPALACHIANS SCALE en ALASKA SCALE (serie Wereld op Schaal)

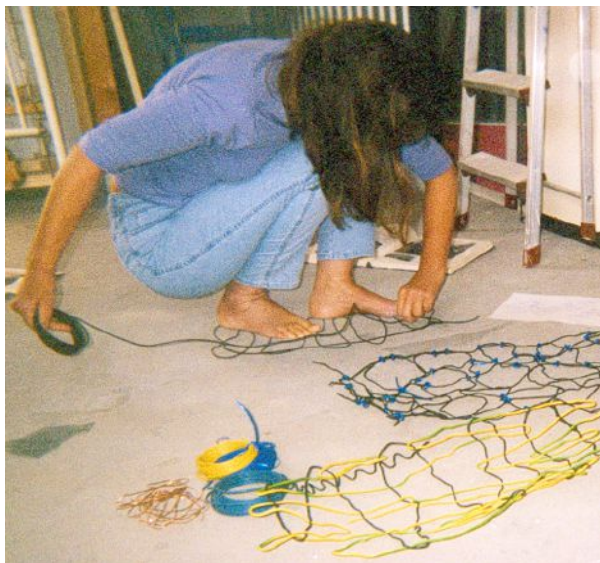
Satellietbeelden van de aarde leggen, naast een spectaculaire blik op de complex gevormde aardschollen, ook de kwetsbaarheid van ons bestaan bloot. Op een schaal van 1:100.000 is deze frêle schoonheid met behulp van zgn. 'false colour images' voor een aantal fotogenieke locaties met een minimaal aantal draden en kleuren vervlochten tot flexibele schaalvormen. De open weefsels brengen de geografische variaties in kaart. De convexe vormen zijn te beschouwen als schalen, waaruit de mensheid put op zoek naar natuurlijke grondstoffen, zoals de metalen, waaruit dit draadwerk bestaat.

WERELD OP SCHAAL is geëxposeerd in Flex-Expo tijdens 'W'Onderzoek', kunstproject platform beroepskunstenaars wageningen i.s.m. de Wageningse Universiteit (2003); Kunstplaats Veenendaal (2004) en kunst in de markt, Arnhem (2006).

Titel Appalachians Scale en Alaska Scale
 techniek 3D dubbelweefsel
 materiaal metaal draad (geïsoleerd)
 formaat 55 cm x 30 cm x 12h; 57 cm x 30 cm x 12h
 jaar 2004

Openingspeech 'W'Onderzoek' 29/11/03, Rob Steenberg, voorzitter Platform Beroeps Kunstenaars Wageningen ...
 grafische schalen van Sharon Burggraaf, die de eenvoud van het materiaal ontstijgen.

Recensie 'W'Onderzoek', De Gelderlander 11/12/03', Antonie den Ridder... Sharon Burggraaf herschept in haar driedimensionale modellen de grafische schoonheid van schaalmodellen...



Advies: Prof. dr. Herman Eijsackers, dr. ir. Anton Vrieling, geoloog, remote sensing, dr. ir. Sytze de Bruin geo-information